

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/9/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124210095
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124210095.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Krochtovej a členov senátu JUDr. Andreja Radomského a JUDr. Romana Lajoša, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX B. D. D., právne zastúpený: JUDr. Mgr. Radim Komka, LL.M., advokát, so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 41 343 859, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 16Csp/180/2024- 44 zo dňa 25.03.2025, takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ a „súd“) rozhodol tak, že: „I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere XXXXXXXXX, zo dňa 08.04.2010 je bezúročný a bez poplatkov. II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, k Zmluve o úvere, č. XXXXXXXXX, zo dňa 08.04.2010, v bode 04., v znení: „V prípade, ak bude dlžník v omeškaní s niektorou splátkou sedem dní a viac, je povinný túto omeškanú splátku uhradiť do rúk mandátára v hotovosti spolu so zmluvnou pokutou 15 EUR (451,89 SKK) za každý jeden prípad omeškania. Ostatné splátky je dlžník povinný platiť podľa splátkového kalendára naďalej vkladovými lístkami alebo prevodnými príkazmi. V prípade, že dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa celý dlh splatný okamžite. Dlžník má možnosť uhradiť štyri po sebe idúce splátky, prípadne len časti po sebe štyroch idúcich splátok, v oboch prípadoch spolu so zmluvnou pokutou vo výške 30 EUR (903,78 SKK), do rúk mandátára v hotovosti alebo poukázať na účet veriteľa s možnosťou návratu platenia podľa pôvodného splátkového kalendára. Dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy čiastku 4 EUR (120,50 SKK) ako paušálnu úhradu nákladov a administratívy s tým spojenej do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, k Zmluve o úvere, č. XXXXXXXXX, zo dňa 08.04.2010, v bode 05., v znení: „Dlžník s veriteľom uzatvára súčasne Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov ako formu zabezpečenia uspokojenia pohľadávky veriteľa, ktorej účinnosť je podmienená neuhradením štyroch po sebe idúcich splátok, keď nastáva splatnosť celého dlhu. Vo vzťahu k zamestnávateľovi dlžníka preukáže veriteľ skutočnosť, že nastala splatnosť dlhu prehlásením, v ktorom zároveň vyzve zamestnávateľa na vykonanie dohodnutých zrážok. Dlžník dáva výslovný súhlas k tomu, aby veriteľ doplnil do čl. 1 písm. b/ Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov

aktuálny zostatok dlhu k dátumu, keď bude uvedená dohoda predložená zamestnávateľovi dlžníka. Dlžník dáva veriteľovi aj súhlas k tomu, aby v jeho mene dopísal do Dohody o zrážkach zo mzdy údaje o jeho aktuálnom zamestnávateľovi v prípade zmeny zamestnávateľa počas trvania zmluvného vzťahu. Tak isto dlžník súhlasí s tým, aby zamestnávateľ vykonával zo mzdy dlžníka dohodnuté mesačné zrážky až do výšky aktuálnej pohľadávky a poukazoval ich na účet veriteľa. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na dlžníka, ktorý nie je poberateľom mzdy.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, k Zmluve o úvere, č. XXXXXXXXXX, zo dňa 08.04.2010, v bode 06., v znení: „Zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak sa stane splatný celý dlh naraz v zmysle bodu 4 týchto podmienok, dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania vo výške určenej v § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v platnom znení. V takom prípade veriteľovi vzniká nárok na celý dohodnutý poplatok z dôvodu neplnenia záväzkov dlžníka. Veriteľ je oprávnený v prípade splatnosti celého dlhu v zmysle bodu 4 týchto podmienok pristúpiť k okamžitému vymáhaniu celého dlhu od dlžníka bez ohľadu na dĺžku trvania úveru a súčasne vznikne veriteľovi nárok požadovať bezodkladné zabezpečenie dlhu dlžníka spôsobom vyplývajúcim zo zmluvy o úvere a/alebo týchto podmienok a/alebo dohody s veriteľom. Dlžník je povinný v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 312 EUR (9 399,31 SKK) ktorá je určená na úhradu všetkých nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vykonaním úkonov smerujúcich k zabezpečeniu dlhu dlžníka. Pokiaľ dôjde k zabezpečeniu dlžníkovho dlhu uznaním formou notárskej zápisnice ako exekučného titulu, dlžník a veriteľ sa dohodli, že odmenu notára za spísanie notárskej zápisnice, trov právneho zastúpenia pri jej spísaní v zmysle v tejto zmluve obsiahnutého plnomocenstva, uhradí za dlžníka veriteľ, pričom tieto náklady zmluvné strany považujú za súčasť nákladov veriteľa spojených s vymáhaním jeho pohľadávky a budú súčasťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Dlžník sa rovnako zaväzuje uhradiť veriteľovi náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práva spôsobom vyplývajúcim z tejto zmluvy, a to najmä, avšak nie výlučne, trovy mediácie, trovy rozhodcovského konania, trovy súdneho konania, trovy exekúcie, trovy právneho zastúpenia veriteľa v týchto konaniach a iné veriteľom preukázateľne vynaložené náklady pri uplatnení svojho práva.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, k Zmluve o úvere, č. XXXXXXXXXX, zo dňa 08.04.2010, v bode 12., v znení: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. VI. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, k Zmluve o úvere, č. XXXXXXXXXX, zo dňa 08.04.2010, v bode 14., v znení: „Dohoda o vyplnení zmenky: Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky (ďalej aj ako vystaviteľ) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako remitent) vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t. j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. VII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, k Zmluve o úvere, č. XXXXXXXXXX, zo dňa 08.04.2010, v bode 15. v časti, v znení: „Rozhodcovská doložka, uzatvorená podľa zákona č. 244/2002 Z. z.: Všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sa, vložka č. 3530/B (ďalej len "rozhodcovský súd"), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. VIII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, k Zmluve o úvere, č. XXXXXXXXXX, zo dňa 08.04.2010, v bode 17., v znení: „Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného

zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. IX. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, k Zmluve o úvere, č. XXXXXXXXXX, zo dňa 08.04.2010, v bode 19., v znení: „Účastníci sa dohodli, že dlžník a ručiteľ dáva výslovný súhlas na to, aby mu veriteľ zasielal akékoľvek upomienky, SMS správy na mobilné telefóny a e-mail uvedené v žiadosti o úver alebo v hlavičke tejto zmluvy (upozornenia na termíny splátok, splatnosť celého dlhu a iné skutočnosti).“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. X. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 219 ods. 3, § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3 a ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 1 a 2 písm. h) a ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 258/2001 Z. z.“ alebo „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 5a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

3. Z dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom bola dňa 08.04.2010 pod č. XXXXXXXXXX uzatvorená zmluva o úvere, na základe ktorej sa žalovaný ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalobcovi úver v sume 1.400 Eur, pričom dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi sumu 2.616 Eur, t. j. istinu zvýšenú o úrok v sume 1.216 Eur, t. j. celkovo zaplatiť čiastku 2.616 Eur. V zmluve je uvedené, že suma 2.616 Eur bude zaplatená v 12 splátkach po 218 Eur. V zmluve absentovali náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g), h), j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

4. Podľa právneho názoru súdu prvej inštancie je nepochybné, že úverová zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou s poukazom na § 52 a násl. Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie taktiež skúmal, či nedošlo k nekalej obchodnej praktike pri nanucovaní účelu úveru „na podnikanie“ spotrebiteľom. To, že v zmluve je zaškrtnutá kolónka na výkon zamestnania nijako nevyvracia obranu žalobcu, že finančné prostriedky použil na bežnú spotrebu. Navyše žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal vedenie kontraktačného procesu pri uzatváraní takejto formulárovej spotrebiteľskej zmluvy. Nemožno teda v žiadnom ohľade pripustiť argumentáciu, že sa v danom prípade nejedná o zmluvu spotrebiteľskú.

5. Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver zaplatiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti, či nevýhodnosti úveru. V zmluve rovnako chýba aj uvedenie priemernej hodnoty RPMN, čo je rovnako zákonom požadovaná náležitosť. V predmetnej spotrebiteľskej zmluve tieto vyššie uvedené náležitosti bezpochyby absentujú, čo spôsobuje ex lege bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Napokon zmluva tiež neobsahuje ani náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. ročnú úrokovú sadzbu, ktorá patrí medzi absolútne esenciálne náležitosti zmluvy o úvere, čo taktiež spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

6. Vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej vo výroku II. napadnutého rozsudku súd prvej inštancie konštatoval, že je neprijateľnou preto, že zmluvnú pokutu si žalobca ako spotrebiteľ so žalovaným individuálne nedojednal. Zmluvná pokuta bola zakomponovaná do úverových podmienok, na vopred pripravenom tlačive zo strany žalovaného, pričom spotrebiteľ ju nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky žalovaného, ktoré mu môžu vzniknúť s vymáhaním pohľadávky, a ktoré si on sám určil pevnou sumou vopred. Výšku poplatkov za upomienky žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil, pričom ich uplatňovanie odporuje aj dobrým mravom.

7. V súvislosti so zmluvnou podmienkou uvedenou vo výroku III. napadnutého rozsudku súd uviedol, že je neprijateľnou preto, že dohoda o zrážkach zo mzdy je priamo včlenená do všeobecných podmienok poskytnutia úveru k Zmluve. Takéto zmluvné dojednanie vytvára hrubú nerovnováhu medzi stranami zmluvy v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľovi hrozí, že aplikáciou predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy mu dôjde k vzniku priamej majetkovej škody vo forme mesačnej zrážky zo mzdy.

Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy totiž nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve.

8. K zmluvnej podmienke uvedenej vo výroku IV. napadnutého rozsudku súd uviedol, že je neprijateľnou preto, že pri nej rovnako absentuje individuálne dojednanie, pričom zmluvná pokuta má pokryť náklady veriteľa smerujúce k zabezpečeniu dlhu dlžníka. Aj táto zmluvná podmienka bola právoplatne vyhlásená za neprijateľnú (rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/39/2018, zo dňa 12.06.2018 a sp. zn. 7Co/101/2018, zo dňa 28.11.2018).

9. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že zmluvná podmienka uvedená vo výroku V. rozsudku je neprijateľnou preto, že žalovaný neposkytol žalobcovi - dlžníkovi reálne plnenie za takýto poplatok. Ako súčasť formulára zmluvy nebol poplatok individuálne dojednaný a svojou výškou na jednej strane a absenciou zodpovedajúceho protiplnenia na strane druhej, spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Administratívny poplatok dohodnutý v úverovej zmluve rozhodne nie je základným plnením zmluvy, a preto nepredstavuje jej hlavný predmet plnenia. Druhý prípad vylúčenia súdnej kontroly je nie samotná cena, ale primeranosť ceny na jednej strane a tovaru a služieb na druhej strane ako protiplnenie. Podmienky týkajúce sa protihodnoty, ktorú dlhuje spotrebiteľ veriteľovi alebo ktorá má vplyv na skutočnú cenu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť veriteľovi, teda v zásade nepatria do tejto druhej kategórie podmienok vylučujúcich súdnu kontrolu, s výnimkou otázky, či je výška protihodnoty alebo cena, ktorá je dohodnutá v zmluve primeraná službe veriteľa. Súd v danom prípade neskúmal sporný administratívny poplatok z pohľadu primeranosti jeho výšky, ale skúmal jeho charakter v intenciách posúdenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, teda či spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zo zmluvy pritom nevyplýva, za čo vlastne sa tento poplatok platí, preto absentuje požiadavka jeho určitosti. Spotrebiteľ tak platí za niečo, čo po materiálnej stránke mu nie je dodané. Pri spotrebiteľských úveroch je pritom nevyhnutné, aby dohodnutými poplatkami sa platilo za skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme.

10. Zmluvná podmienka uvedená vo výroku VI. tohto rozsudku je neprijateľnou preto, že zabezpečenie záväzku formou zmenky v spotrebiteľskom vzťahu/zmluve je neprípustné s ohľadom na § 5a zákona o ochrane spotrebiteľa, preto súd ani nemal inú možnosť, ako vyhlásiť aj túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú. O neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky taktiež rozhodol Okresný súd Poprad rozsudkom pod sp. zn. 17C/241/2013 zo dňa 26.01.2018.

11. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že zmluvná podmienka uvedená vo výroku VII. rozsudku je neprijateľnou preto, že v spotrebiteľských úveroch je neprijateľným dojednanie, ktorým sa zmluvné strany dohodnú riešiť všetky spory vyplývajúce z úverovej zmluvy pred rozhodcovským súdom, vopred vybraným dodávateľom, a následne by rozhodnutie tohto rozhodcovského súdu malo slúžiť ako exekučný titul. Rozhodcovská zmluva vo svojich dôsledkoch spôsobuje, že o právach a právom chránených záujmoch spotrebiteľa rozhodne súkromná osoba, ktorej moc nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou, teda bez súdnej kontroly zmluvných podmienok. Takáto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa vopred vzdáva svojich práv vyjadriť nesúhlas s rozhodcovskou doložkou a zhoršuje si tým svoje zmluvné postavenie. Nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku.

12. Vo vzťahu k zmluvnej podmienke uvedenej vo výroku VIII. rozsudku súd uviedol, že je neprijateľnou preto, že výlučne spravovanie záväzkového vzťahu ustanoveniami Obchodného zákonníka je pre spotrebiteľa nevýhodnejšie, táto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože sa týmto vopred vzdáva svojich zákonných práv a zhoršuje si tým zmluvné postavenie, ako to predpokladá § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 citovaného zákona. Navyše, nejde o jej individuálne dojednanie a ide o stav podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

13. Súd prvej inštancie súčasne konštatoval, že zmluvná podmienka uvedená vo výroku IX. rozsudku je neprijateľnou preto, že predmetná zmluvná podmienka neobsahuje žiadne obmedzenia, ktoré by umožňovali brániť dodávateľovi nadmerne obťažovať spotrebiteľa rozsahom komunikácie, čo sa týka jej obsahu, početnosti, používania v dňoch pracovného pokoja a voľna, prípadne dennej doby, v ktorej by mohla byť komunikácia uskutočňovaná, pričom nadmerné obťažovanie umožňuje aj slovné spojenie „a

iné skutočnosti“, keď v tejto časti je sporné, k čomu vlastne dal spotrebiteľ súhlas, čo sa týka určitosti tohto súhlasu ako platného prejavu vôle. O neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky už rozhodol Okresný súd Prešov rozsudkom, pod sp. zn. 11Csp/45/2022, zo dňa 14.10.2021, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, pod sp. zn. 3CoCsp/4/2023, zo dňa 01.06.2023.

14. Súd prvej inštancie zároveň uviedol, že všetky vyššie uvedené zmluvné podmienky boli právoplatne judikované ako neprijateľné a žalovaný, ktorý nepovažoval zmluvu o úvere za spotrebiteľskú, sa k nim ani nijako nevyjadroval.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane, ktorá mala vo veci plný úspech, náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

16. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

17. Žalovaný namietal, že zmluvné strany sa môžu dohodnúť, na základe akého zákona sa ich zmluvné vzťahy budú v budúcnosti spravovať. K tomu došlo aj v predmetnom spore a zmluvné strany sa dohodli v zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“), že sa ich vzájomné vzťahy budú spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka. Vzhľadom k tomu, že zmluva sa uzatvorila na základe ustanovení Obchodného zákonníka, iný zákon na daný zmluvný vzťah nemožno aplikovať. Žalovaný ďalej tvrdil, že zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným nie je spotrebiteľskou zmluvou z dôvodu, že žalobca vstúpil do právneho vzťahu so žalovaným na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon zamestnania, a nie na svoju súkromnú potrebu. Žalobca mohol v prípade, že nadobudne presvedčenie, že daná zmluva je nevýhodná alebo z iných dôvodov do 14 dní odo dňa podpisu zmluvy od nej odstúpiť bez uvedenia dôvodov. Žalobca svoju vôľu uzavrieť danú zmluvu potvrdil svojim podpisom, a tým si bol vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Žalobca nie je spotrebiteľom, a preto je vylúčená aplikácia ustanovení zákona týkajúca sa neprijateľnosti zmluvných podmienok. Žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere, ktorej súčasťou sú VPPÚ a s ktorými žalobca prejavil súhlas a zároveň svojim podpisom deklaroval, že k nim nemá žiadne výhrady a bude ich dodržiavať. Dodal, že je dôležité, na aký účel bol úver poskytnutý, nie na aký účel žalobca skutočne poskytnuté finančné prostriedky použil. Podľa žalovaného je nemysliteľné, aby preukazoval účel použitia poskytnutých peňažných prostriedkov žalobcovi, keďže spoločnosť uzatvorila vyše 400 000 zmlúv o úvere. Z tohto dôvodu nedokáže preukázať, na čo konkrétne klient poskytnuté finančné prostriedky reálne použil.

18. K neprijateľnosti zmluvnej podmienky - dohode o zrážkach zo mzdy žalovaný uviedol, že ide o dohodu zmluvných strán, ktorú uzatvoria na báze dobrovoľnosti. Predmetná dohoda bola dojednaná písomne medzi zmluvnými stranami ako prostriedok zabezpečenia peňažnej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere a spĺňa všetky všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch podľa Občianskeho zákonníka. Inštitút zrážok zo mzdy predstavuje legitímny prostriedok, ktorý slúži veriteľovi na zabezpečenie jeho dlhu. Keďže dlžník takúto dohodu podpísal, jedná sa o dvojstranný právny úkon a jednoznačne daný súhlas dlžníka s takouto formou zabezpečenia záväzku. Podľa názoru žalovaného ju nie je možné vyhlásiť za neplatnú z dôvodu, že žalobca mal možnosť nesúhlasiť, resp. odmietnuť takúto dohodu, čo neurobil, keďže veriteľovi poskytol potrebné údaje k takejto forme zabezpečovacieho prostriedku. Tento spôsob zabezpečenia považuje za prípustný najmä z dôvodu, že zákonodarca výslovne ustanovuje za neprípustné len zabezpečenie záväzku prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práv k nehnuteľnostiam. Ak zákonodarca v tom istom zákone zakáže použitie jedného zabezpečovacieho prostriedku a zároveň iný ako neprípustný priamo neuvádza, tak je zřejmé, že ostatné zabezpečovacie prostriedky sú v spotrebiteľských vzťahoch právne povolené. Podľa žalovaného neexistuje žiaden zákonný dôvod na to, aby dohoda o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací inštitút nemohla byť so spotrebiteľmi uzatváraná.

19. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

20. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že podľa jeho názoru má napadnutý rozsudok atribúty jasnosti, stručnosti a zrozumiteľnosti a z toho dôvodu ho považuje za dostatočne odôvodnený. V napadnutom rozsudku sa súd jednoznačne vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalovaného a jednotlivé dôkazy vyhodnotil podľa svojej úvahy. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol podstatné prednesy a návrhy strán, aké dôkazy v konaní vykonal za účelom zistenia skutkového stavu, ako aj zákonné ustanovenia, z ktorých vychádzal pri právnom posúdení sporu. V napadnutom rozsudku súd prihliadal na prostriedky procesného útoku a obrany oboch strán sporu, pričom svoje rozhodnutie logicky a vecne odôvodnil. Žalobca tiež uviedol, že zmluvu o úvere uzatvoril ako spotrebiteľ so žalovaným ako právnickou osobou, ktorá poskytuje úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Daná zmluva však neobsahovala náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie podľa neho správne konštatoval, že má postavenie spotrebiteľa, keďže zmluvu neuzavrel ako podnikateľ, ale ako fyzická osoba, pričom pri jej plnení nekonal v rámci obchodnej či inej podnikateľskej činnosti. Žalobca považoval za správny aj záver súdu o tom, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový. K neprijateľnosti zmluvných podmienok uviedol, že v danom zmluvnom vzťahu nemal žiadnu možnosť osobitne vyjednať zmluvné podmienky pri zmluve o úvere a musel pristúpiť na diktát dodávateľa, ktorý mu predložil predformulovanú štandardnú zmluvu. Súdna kontrola štandardných formulárových zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl. Je podstatné a rozhodujúce, že ním napádané zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sú objektívne spôsobilé poškodiť spotrebiteľa. Žalovaný ako dodávateľ nepredložil v konaní jediný dôkaz na preukázanie vedenia kontraktáčného procesu s dlžníkom. Pritom v prvom rade je potrebné skúmať konanie žalovaného, ako si plnil svoje zákonné povinnosti a či postupoval s odbornou starostlivosťou pri poskytovaní spotrebiteľského úveru. Na základe toho žalobca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

21. Ďalšie vyjadrenia neboli do odvolacieho konania podané.

22. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a násl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo v súlade s § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove.

23. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

24. Žalovaný namietal, že strany sa dobrovoľne dohodli na tom, že zmluva o úvere sa bude riadiť Obchodným zákonníkom, a preto zmluvu nemožno považovať za spotrebiteľskú, a to aj z toho dôvodu, že žalobca pri podpise zmluvy prehlásil, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon zamestnania, a nie pre súkromné potreby. Okrem toho žalovaný namietal, že dohoda o zrážkach zo mzdy je legitímnym prostriedkom zabezpečenia záväzku, preto nemôže ísť o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaný teda namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

25. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Miera dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový

stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Táto odvolacia námietka naplnená nebola.

26. Právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav; je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. V rozhodnutí súdu prvej inštancie súd neidentifikoval opodstatnenosť daného odvolacieho dôvodu.

27. K námietke žalovaného o tom, že právny vzťah medzi ním a žalobcom sa má posudzovať podľa noriem obchodného práva, odvolací súd uvádza, že toto dojednanie bolo súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, podľa ktorého právne vzťahy sa mali v súlade s ust. § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka spravovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Ustanoveniami Obchodného zákonníka sa mali riadiť vzťahy medzi žalobcom a žalovaným bez akýchkoľvek výnimiek. Obchodný zákonník pritom úpravu neprijateľných zmluvných podmienok neobsahuje. Z uvedeného je potrebné uzavrieť, poznajúc dlhoročnú prax žalovaného, že dojednanie o výlučnej aplikácii ustanovení Obchodného zákonníka sledovalo vylúčenie aplikácie právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa na vzniknutý právny vzťah.

28. K námietke odvolateľa týkajúcej sa súhlasu žalobcu ako dlžníka s obsahom Zmluvy o úvere, a tým aj Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, odvolací súd uvádza, že ide o formulárové zmluvné dojednania, pre ktoré je typické to, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla ich obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Spotrebiteľ teda buď prijme zmluvu, ktorú dodávateľ dopredu pripravil a predformuloval zvyčajne vo svoj prospech, alebo zmluvný vzťah nevznikne. V takomto prípade je spotrebiteľ - žalobca slabšou zmluvnou stranou, a to z hľadiska informovanosti i vyjednávacej pozície.

29. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žalobca mal možnosť od Zmluvy o úvere odstúpiť, uvedené svedčí skôr o tom, že žalovaný sa spoliehal na nečinnosť spotrebiteľa, ktorý takýto úkon neučiní, ak mieni získať úver. Súdy takémuto konaniu žalovaného nemôžu poskytnúť ochranu, lebo je v rozpore s účelom a cieľom Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorý sleduje čo najúčinnejšiu ochranu práv spotrebiteľov ako slabšej zmluvnej strany.

30. Odvolací súd sa stotožňuje s posúdením právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným ako vzťahom spotrebiteľským, pre ktorý je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ v prevažnej miere nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť.

31. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie nevyplýva, aby žalobca (dlžník) pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti alebo v rámci výkonu svojho zamestnania. V zmluve o úvere je označený ako fyzická osoba (menom, priezviskom, rodným číslom). S prihliadnutím na možný výskyt zapierania naozajstného účelu uzatvorenia zmluvy o úvere, nesie v prípade pochybností, či skutočne ide o spotrebiteľskú zmluvu, dôkazné bremeno preukázania nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ.

32. V naznačených súvislostiach odvolací súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-497/13 Faber, podľa ktorého vnútroštátny súd rozhodujúci v spore týkajúcom sa zmluvy, ktorá by mohla patriť do pôsobnosti tejto smernice, je povinný overiť hneď, ako disponuje právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel alebo nimi môže disponovať na základe jednoduchej žiadosti o bližšie vysvetlenie, či kupujúci môže byť kvalifikovaný ako spotrebiteľ. Súčasne odvolací súd zdôrazňuje, že dôkazné bremeno na preukázanie tvrdenia, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania žalobcu, zaťažuje toho, kto túto skutočnosť tvrdí, v danom prípade žalovaného. Samotné zaškrtnutie políčka o tom, že úver je poskytovaný na účel zamestnania samo o sebe nepostačuje na vyňatie úveru spod režimu spotrebiteľskej ochrany. Zmluva o úvere totižto nedáva odpoveď na otázku, na čo konkrétne bol úver získaný. Vymedzenie účelu čerpania úveru „na výkon zamestnania“ je príliš

všeobecné. Z tohto poznatku ani nemožno vyvodíť konkrétne zamestnanie žalobcu, pričom daný údaj navodzuje len dojem, že účelom poskytnutia úveru je výkon zamestnania. Účel čerpania úveru „na výkon zamestnania“ uvedený v zmluve nemá dostatočnú a relevantnú výpovednú hodnotu. Žalovaný v priebehu konania nepreukázal opak. Neobstojí ani jeho obrana o tom, že uzavrel niekoľko tisíc takýchto zmlúv, a preto nemôže poznať dôvody čerpania úverov jednotlivých klientov. S týmto tvrdením sa odvolací súd nestotožňuje, práve naopak, zastáva názor, že žalovaný bol povinný, aj s poukazom na rozhodovaciu činnosť Súdneho dvora EÚ, vlastné tvrdenia preukázať.

33. V judikatúre Súdneho dvora EÚ bola ochrana spotrebiteľa zavedená smernicou Rady 93/13/EHS spočívajúca na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii v dôsledku čoho súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Súdny dvor tiež vo svojej judikatúre konštatoval, že systém ochrany zavedený smernicou 93/13 vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudky Pohotovosť, EU:C:2014:101, bod 39 a citovaná judikatúra; Kásler a Káslerné Rábai, C-26/13, EU:C:2014:282 bod 39 a citovaná judikatúra, ako aj E. F. a G. H., C-169/14, EU:C:2014:2099, bod 22).

34. Čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu, ktorý zistí nekalú povahu zmluvnej podmienky, prináleží jednak bez toho, aby počkal, či spotrebiteľ predložil v tejto súvislosti návrh, vyvodíť všetky dôsledky, ktoré podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú z takého zistenia, s cieľom zabezpečiť, aby touto podmienkou nebol tento spotrebiteľ viazaný, a jednak v zásade na základe objektívnych kritérií posúdiť, či dotknutá zmluva môže bez uvedenej podmienky naďalej existovať. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel.

35. Odvolací súd má zato, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere podrobil kontrole, či obsahuje alebo neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, pričom už žalobca v žalobe uvádzal, ktoré konkrétne zmluvné podmienky sú neprijateľné. Čo sa týka zmluvných podmienok, ktoré súd prvej inštancie vyhlásil za neprijateľné, odvolací súd sa stotožňuje s uvedeným rozhodnutím a poukazuje na správnosť záverov súdu prvej inštancie.

36. Podľa ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

37. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zakázané, aby spotrebiteľské zmluvy obsahovali ustanovenia, ktoré môžu spôsobiť „značnú nerovnováhu“ v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa. Pre tieto zmluvné klauzuly zákon používa výraz „neprijateľná podmienka“ a sú exemplifikatívne uvedené v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Základnou charakteristikou neprijateľných podmienok je, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. To znamená, že dodávateľovi priznávajú silnejšie právne postavenie ako spotrebiteľovi. Nekalosť zmluvných dojednaní je v takomto prípade potrebné posúdiť s ohľadom na povahu plnenia (tovaru alebo služieb) zo zmluvy, na všetky okolnosti v dobe uzavretia zmluvy a všetky ostatné podmienky spotrebiteľskej zmluvy alebo inej zmluvy, od ktorých je spotrebiteľská zmluva závislá.

38. Odvolaciemu súdu je z jeho činnosti známe, že žalovaný dlhodobo ignoruje právnu úpravu zameranú na ochranu spotrebiteľov (absencia obligatórnych náležitostí zmluvy, uvádzanie neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve, ako napr. rozhodcovská doložka, administratívny poplatok, dohoda o

vyplnení zmenky, dohoda o zrážkach zo mzdy a podobne). Uvedené sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Je nesporné, že žalovaný zneužíva svoje právo ako veriteľ, viackrát v priebehu rokov boli judikované všetkými súdmi rôznych inšancií porušenia práv spotrebiteľov, vrátane upozornenia Európskej komisie vo vzťahu k Slovenskej republike na riešenie ochrany spotrebiteľov práve v otázke zneužívania veriteľských práv touto spoločnosťou. Úmysly spoločnosti POHOTOVOST', s.r.o., obohacovať sa na úkor spotrebiteľov sú zrejmé, lebo táto spoločnosť má vedomosť z judikovaných rozhodnutí o svojom zneužití práva, či využívaní neprijateľných zmluvných podmienok.

39. Ochrana spotrebiteľa je podstatná z dôvodu, že spotrebiteľ sa ocitá vo faktickom nerovnom postavení s dodávateľom (ktorý koná v rámci svojej podnikateľskej činnosti). Nerovné postavenie je nutné ponímať s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, brať ohľad na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva, resp. možnosť zabezpečenia právnych služieb a v neposlednom rade možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany slabšej strany, t. j. spotrebiteľa.

40. Žalovaný v odvolaní súčasne tvrdil, že dohodu o zrážkach zo mzdy považuje za legitímny inštitút, ktorý je upravený aj v Občianskom zákonníku, a preto je namieste ho použiť ako zabezpečovací inštitút aj pri zmluve o úvere.

41. V súvislosti s touto námietkou sa odvolací súd stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola v čase uzavretia zmluvy, ako aj v súčasnosti upravená napr. v Občianskom zákonníku ako zabezpečovací prostriedok v záväzkových vzťahoch, ktorý slúži na zabezpečenie úhrady pohľadávky. Jej neprijateľnosť súd nezhliadol v tom, že bola uvedená vo VPPÚ, ale v spôsobe, akým bola dojednaná. Je nepochybné, že žalobca ako spotrebiteľ nemohol nijako ovplyvniť jej obsah. Navyše žalovaný nepreukázal, že si splnil informačnú povinnosť a poučil žalobcu o následkoch jej uzavretia. Neprijateľnosť dohody o zrážkach zo mzdy spočíva v tom, že umožňuje veriteľovi bez exekučného titulu a bez súdnej kontroly siahnuť na mzdu, resp. plat dlžníka, a to vo výške pohľadávky určenej veriteľom a v súlade s jeho predstavami.

42. Z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/72/2017 zo dňa 26.10.2017 vyplýva aj toto: „Je potrebné si uvedomiť, že žalobca sa pri realizácii dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka, resp. spoludlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom, či inou nezávislou inštitúciou. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd, ale spravidla podnikateľa. Pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a tento nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu podnikateľa navyše zainteresovaného vo vlastnej veci a o vlastnom zisku. Tieto okolnosti opodstatňujú obzvlášť obozretnosť pri vykonávaní ex offo súdnej kontroly čestnosti dohody o zrážkach zo mzdy.“

43. Z rozhodovacej praxe súdov sú známe praktiky kontraktálneho procesu medzi dodávateľmi a spotrebiteľmi, ktoré sú v réžii dodávateľov, ktorí zmluvné podmienky diktujú bez toho, aby ich spotrebiteľ mohol vnášaním osobitostí ovplyvniť. Ide jednoznačne o typizované formulárové zmluvy, ktoré sledujú jednoznačný prospech dodávateľa a do nevýhodnejšieho svetla stavajú spotrebiteľa. V okolnostiach takýchto prípadov si spotrebiteľ uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy nevymieňuje a individuálne nedojednávava, čo bol aj prípad žalobcu. Dohoda o zrážkach zo mzdy sa tak stáva rutinnou súčasťou zmluvných dojednaní bez toho, aby spotrebiteľ mohol obsah týchto dojednaní ovplyvniť.

44. K uvedenej argumentácii odvolací súd dodáva, že predmetná, resp. obdobná zmluvná podmienka bola v mnohých konaniach opakovane judikovaná ako neprijateľná (pozri napr. rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 11Csp/50/2024 zo dňa 14.10.2024, ktorý bol potvrdený rozsudkom

Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16CoCsp/2/2025 zo dňa 26.03.2025, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoCsp/50/2021 zo dňa 20.04.2022, rozsudok Okresného súdu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8Csp/15/2022 zo dňa 19.04.2023 a iné).

45. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalovaného nie sú dôvodné a skutočnosti uvedené v jeho odvolaní neboli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

46. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný v odvolacom konaní úspešný nebol. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, a preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalovanému.

47. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).